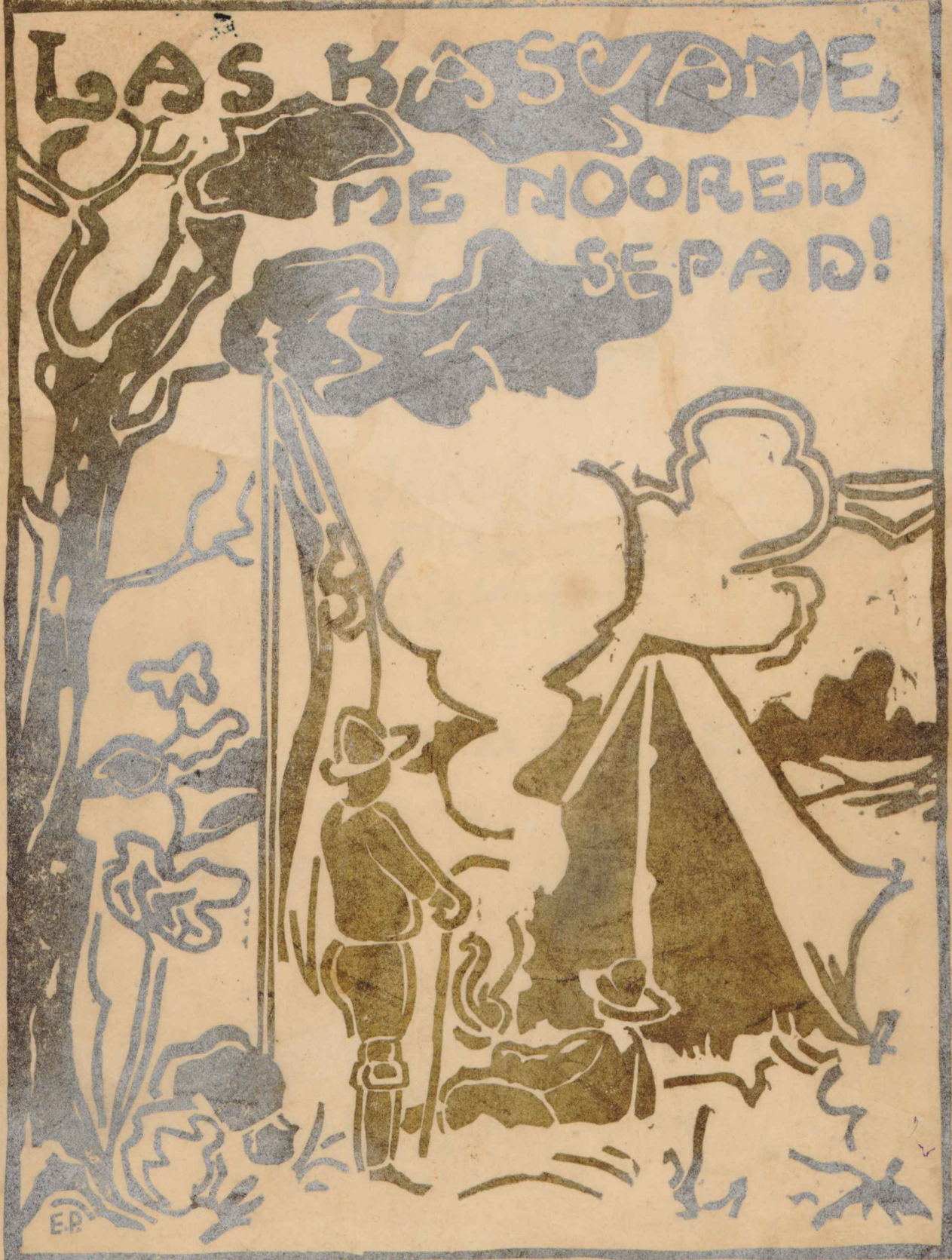

LAS KASUAME
ME NOORED
SEPAD!

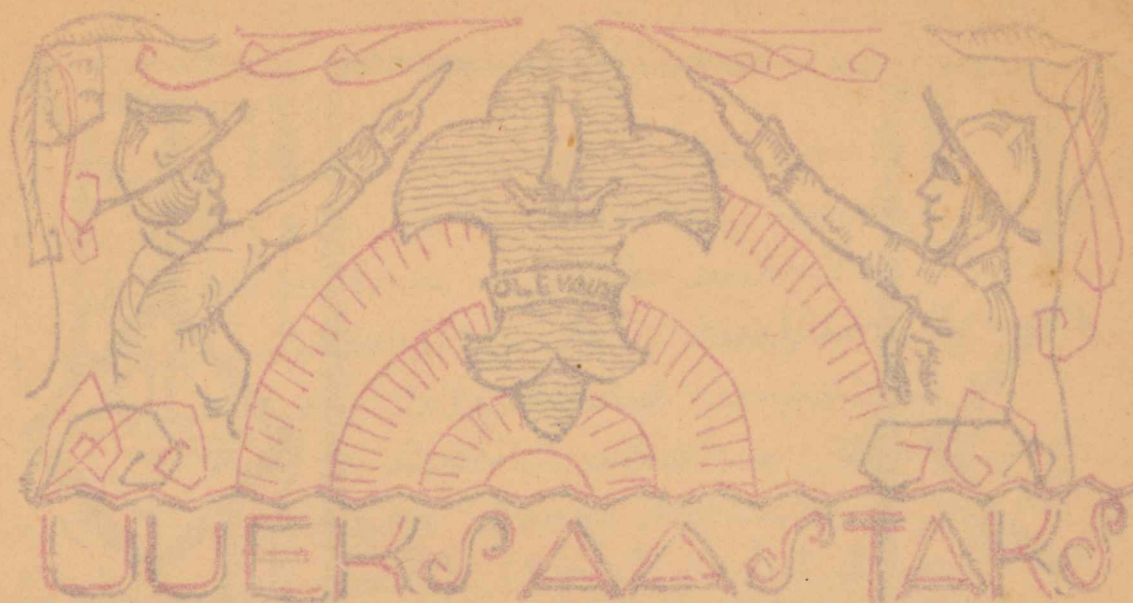
894.345 (05)(07)

Ap 930

Las

63.056

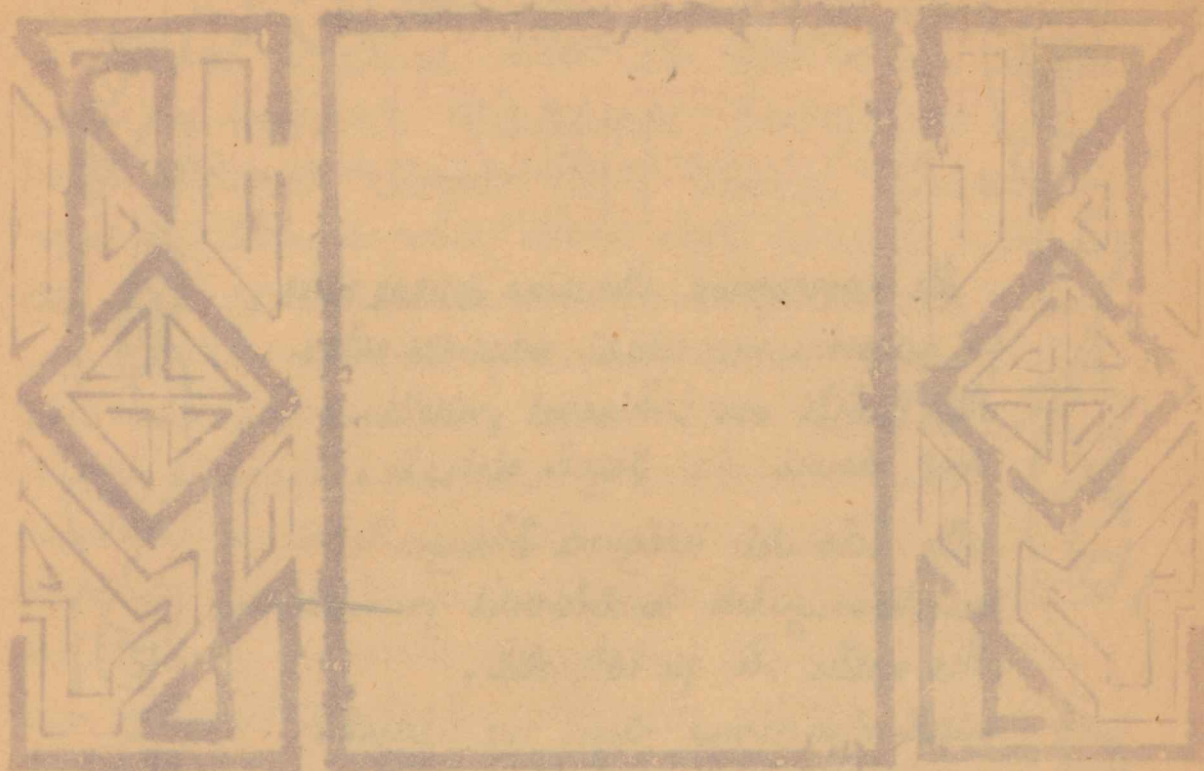

Uuel aastal, kallid noorused, tõstke
õiltsaimate mõtetega südames väsi kurnitsemis-
dis kaugel lõunataevas äärmanna viivendama
päinere poole ja suundagem oma sõid andid
tõotist.

Kagu päike, mis niivid tumedast sar-
gusest valgustab lähedast tahepäeva, ent
laas tulel ligemale, ligemale ja muudab oma
süred soojemaks ning toob energa. Soare iga-
vusest noorusest soovileva lehvade, nii ka meie,
noorused, püüdkem rapulada enesest hirmus
ja hädinud ja õhkanisi tööd storrates asugem
ohulama noorusele omaste vägevate hingepu-
hangutega meie ihvate aadite ääritule vere-
vaid huse!

Uuel aastal vana saab uus, noorus.

FRIEDRICH KUHLBAR^o

†28 jaan. 1922 a

28. jaanuaril nõudul baarlat ajast mil vanadus
 vaputas sinni dhe noore hingega laulimiseks.

Kõikm. talvapäev oli siis kui Friedrich Kuhlbar
 pani oma hõbehalli päa padjale, et nimuda pikas
 lõppe matust unest. Siinjas veel hõõguis unedised
 untaand, ent karm talvapäev jõudis õhtule ja ihes
 alliga algas igavene öö, laulikul, mis oli tõusnud
 leiti mäe pädele oma võitva lipuga.

Laulid on laulunud, ta ei naasi enam, ent
 ta surinatu noomulid vaim elab edasi me südelt.

Kõrred, ta surmapäeval tulitagem meile teda,
 radam unijud omale. too noore hingega vana
 valguis laulid! Ägu surtuqu calvsi ta mälestus
 me südamest!

"NOORSEPPADE" LAUL

Me noorsepad ihme me, vaarad me,
ja sammume edasi väravas vär.
Mis lahti on lohisend, naalame
kõik sinni ta õigele kohale.

Me ääsihel hõõgva õhuga
raudlangidest karikarvad paanduma
Mis mütü oli ja lohtu sil,
saab kannime süü me alust.

Me laitsime sambaid, me kannavad
me kodust stollit ja isumaad
Mõel juhtuvas lähese on tõsidus
ja viisatus, virtus ning piisivus.

Noorsepile pühendatud

V. J. J. J.

Ta kaotas praegu teaduse. Ta aju ei lööt-
nud. Kõht oli vaid kassi. Teadusest kas-
tis ta rätiku veroleku ja hübis majale lähe-
male. Paar pilku ümbrusele ja ta hakkas
mööda vektoru üles ronima. Pikkamööda ja
vilumatult tõusis ta mööda vektoru. Jõud-
nud teisele korrale hamitas ta rätiku lah-
ti ja surus ainali. Väike sigrin ja kõlisedes kro-
ges klaas tänavale. Hulguks taotus. Kuid
hidagi ei olnud kuulamas ja vaikselt ronis
ta sisse. Ta heitis pilgu raatuse kellale — see
lähenes kahekuurkümmenele. Tänavale ta
nägi ilmusid ühtlaid noorusid. Tõmbus kü-
ralt ainali. Kuulatas veidi ja tõmbas kist
tuld. Davaal valgusel hakkas hulguks eda-
si tõbama. Hidagi hakkas jalgu, romistas
ja tõusis ümgi aja ümber. Sammas
süs läbi paari tüki toa, otsides pime-
das nesi.

Oli möödunud hulle aega kui jõudis töö-
gita nesele. Sääl zuzid taetud laud äga-
des söökide rannuse all. Veinipudelid, praed,
magusad road, saiad, leivad. Mis kõne ei
leidunud sääl! Hulguks jäi pärani silmil
vahtima. Haaras süs kõige lähema kiva-
kõrvi järele. Kuid korraga kajasid kõrvu ra-

See kindid teda tugevasti riini.

"Kas!" hüüdis võigas hää, "kinnule nüüd
led ja õks ja lähed vore puuri!" Hulgu palus
näha kütutamises leiba, kuid redagi ei antud,
mid vastati. "Oh leiba veel! Voh oots, varriole
või leiva pääl!" ja jällegi saari hää võitalt.

Võru tuli sõrtnis ja vür energi hulgu.
Püüestult mõrvudis jätis hulgu mõttes juma-
laca pime, mis oma lahelt leba kalle vare-
mis võril pöörnud sulmed neil õõhdis.

"Sindigi jumala tahtmine!" õhkas hulgu,
sui ta võrdne võnal läbi nime date tänava
le sammus. "Pean jääma siia kühipajades kol-
mullikemise inimoo arenemise ajaloo."

* * *

Mina rändan oma maist kuldenda vaid
and. "Ei, ei, ei, mis kuldenda leiba
ega kuldenda kuldenda, mis kuldenda
leiba, mis kuldenda müüd. Mis ei toki vi-
itada ega loqelada, see ainult kuldenda
leib.

Laud, mis Th. A. Edison
süütaud oma riiki

Toimetuselt.

Käesolev aegkiri pidi ilmuma juba
sügis alguses, kuid tehnilisel põhjusel ei
saadud seda läbi viia ja aegkiri pidi
toimetusel olematuil põhjusil hilinema.
Järgmine number ilmub Vabaduspäe-
nases ja loodetavasti trükitult.

Ar 930 P
Las

501/679
51

